

грамоту», щоб усвідомлено аналізувати не тільки зміст, а й художню унікальність літератури. Сучасна ситуація в літературознавстві, коли воно звільняється від ідеологічних стереотипів та політичних кліше, спрощеного, соціокультурного трактування літературних фактів, спонукає до переосмислення як світової, так і вітчизняної науки про літературу. У процесі такого переосмислення, де вирішальну роль відіграють естетичні пріоритети та критерії, майбутній філолог має усвідомити естетичну природу словесного мистецтва, психологію творчості, поетику та морфологію художніх засобів, завдяки яким формується, моделюється в художній свідомості унікальний світ. Лише розуміння, що література – мистецтво слова, дасть можливість проникливо осягти художнє слово, навчитися розбиратися у його специфіці, сформувати в собі стійкий інтерес до естетичних надбань, які підживлюватимуть не лише професійне зростання та вдосконалення, а й справжню насолоду, захоплення і радість відкриття.

Література:

1. Вступ до літературознавства. Теорія літератури. Психологія літературної творчості : лекції / Петро Білоус; Міністерство освіти і науки, Житомирський університет ім. Івана Франка. Житомир : Рута, 2009. 335 с.
2. Літературознавчий словник-довідник. Київ : Академія, 1997. 752 с
3. Роменець О. Психологія творчості. Київ : Либідь, 2004

Ільчук О. А.,

старший викладач

кафедри германської філології

Київського столичного університету імені Бориса Грінченка

НАЦІОНАЛЬНІ СТАНДАРТИ ВИМОВИ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Розвідка окреслює деякі фонетичні особливості реалізації національних варіантів німецької мови сегментного рівня у засобах масової інформації.

Як відомо, федеративно-німецькі варіанти вимови співіснують з австрійським та швейцарським національними варіантами вимови. У зв'язку з

поширеністю засобів масової інформації Німеччини відбувається взаємодія національного стандарту вимови Німеччини з національними стандартами вимови Австрії та Швейцарії [3, 4]. Професійні мовці повинні орієнтуватися у своїй діяльності на наявні національні стандарти вимови. Відмінності у стандартах вимови сегментного рівня стосуються системи вокалізму та консонантизму, деякі з них є системними, інші є лише фонетичними відмінностями [3, с. 198-199].

Мовлення дикторів новин австрійського та баварського телевізійного мовлення демонструє ряд територіальних, національних, надрегіональних, індивідуальних та внутрішньоіндивідуальних варіантів реалізації стандартної вимови. Австрійські диктори новин дотримуються австрійського стандарту вимови, разом з тим їх мовлення характеризується наявністю значно більш виражених ареальних варіацій стандарту вимови. Вплив федеративно-німецького стандарту вимови на мовлення австрійських професійних мовців є незначним, стосується вимови окремих звуків та є індивідуально обумовленим [1, с. 167].

Приголосний звук /s/ на початку складу вимовляється австрійськими та баварськими дикторами новин в абсолютній більшості випадків глухо та переважно напружено, власне напівнапружено [1, с. 158]. Разом з тим у вимові приголосного звука /s/ у даній позиції вираженими є індивідуальні звички вимови ведучих, коли ступінь напруження звука може бути сильним або мало вираженим. Приголосний звук [r] у мовленні австрійських та баварських дикторів новин у більшості позицій реалізується у його консонантному варіанті з певним артикуляційними особливостями [1, с. 160-165]. У превокальній позиції приголосний звук /r/ реалізується у консонантному варіанті, у поствокальній позиції можлива консонантна та вокальна вимова звука /r/. Після короткої голосної, окрім після /a/, відносно часто використовується консонантний /r/.

Загалом реалізація національних варіантів німецької мови на фонетичному рівні у засобах масової інформації визначається дотриманням національного стандарту вимови з окремими варіюваннями стандартної вимови.

Література:

1. Mohn D. Die Standardaussprache von Nachrichtensprechern des Bayerischen Rundfunks (BR) und Österreichischen Rundfunks (ORF). *Sprachliche Variation im Deutschen*. 2019. С. 153–170.
2. Frumkina A. Phonologische Merkmale des Glottisschlageinsatzes beim Vorlesen im bundesdeutschen Fernsehdiskurs. *Одеський лінгвістичний вісник*. 2018. Вип. 11. С. 78–85.
3. Verbytska T., Vasylenko O. Lautliche Marker der plurinationalen deutschen Standardsprache. *Germanistik in der Ukraine*. 2014. Jahrgang 9. С. 197–203.
4. Сольська Т. М. Модифікаційні процеси німецької орфоепічної норми в Німеччині, Австрії та Швейцарії (експериментально-фонетичне дослідження) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.04 / Київ. нац. лінгвіст. ун-т. Київ, 2015. 20 с.
5. Стеріополо О. І. Фонетика і фонологія німецької мови. Теоретичний курс = *Phonetik und Phonologie des Deutschen* : підруч. для студентів, викл. закл. вищ. освіти та науковців / Київ. нац. лінгвіст. ун-т. 2-ге вид., перероб. і допов. Київ : Ліра-К : КНЛУ, 2020. 395 с.

Каранда М. В.,

к. філос. наук, доц. кафедри мистецьких дисциплін

Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

Яковенко В. М.,

магістрант кафедри філософії та культурології

Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

Науковий керівник – д-р культурології, проф. Колесник О. С.

КУЛЬТУРНА РЕФЛЕКСІЯ В ПОЕЗІЇ: ВІД ТЕОРЕТИЧНИХ ЗАСАД ДО ПРАКТИЧНОГО АНАЛІЗУ КУЛЬТУРНИХ МАРКЕРІВ

Сучасна українська поезія є унікальним простором, де відбувається активне переосмислення національної культурної спадщини через художні образи.